

ČESKÝ BÁŇSKÝ ÚŘAD

KOZÍ 4, P.O. BOX 140, 110 01 PRAHA 1 – STARÉ MĚSTO

(10) JIHOČESKÝ KRAJ KRAJSKÝ ÚŘAD	č.R.
Došlo: - 3 -06- 2009	sp.zn.
Číslo l.:	994
Průloha: 3	

KUJCP00T8V73

Krajský úřad Jihočeského kraje

odbor regionálního rozvoje, územního plánování,
stavebního řádu a investic
oddělení územního plánování
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice

Váš dopis značky	/ze dne	Čj.:	Vyřizuje	V Praze
12875/2009 OREG/1	27.4.2009	1245/09	RNDr. P. Šponar	18.5.2009

Věc: stanovisko k návrhu Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje

Český báňský úřad se, na základě žádosti Krajského úřadu Jihočeského kraje o dodatečné stanovisko, nahrazující oznámení společného jednání o návrhu Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje (dále jen „návrh ZÚR“), seznámil s návrhem ZÚR uveřejněným na internetové stránce krajského úřadu. Podle zmocnění uvedeného v ustanovení § 15 odst. 2 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „horní zákon“), vydává k návrhu ZÚR toto stanovisko:

1. V kapitole c.2. obsahujícím vymezení dalších specifických oblastí nadmístního významu je v odst. 24 bod c.iv je uveden úkol „v odůvodněných případech“ stanovit přípustné plochy pro těžbu nerostů. Z ničeho nevyplývá, podle čeho bude posuzováno, že jde o „odůvodněný případ“. Z ustanovení § 15 odst. 1 horního zákona vyplývá, že orgány územního plánování a zpracovatelé územně plánovací dokumentace jsou k včasnému zabezpečení ochrany nerostného bohatství povinni **navrhovat řešení, které je z hlediska ochrany a využití nerostného bohatství a dalších zákonem chráněných obecných zájmů nejvýhodnější**. Ze zákona vyplývá, že povinnost k vytvoření územních předpokladů pro ochranu ložisek nerostů (což je podle § 16 horního zákona nástroj zajišťující předpoklady pro budoucí dobývání ložiska nerostu) je všeobecná a nelze ji omezit pouze na „odůvodněné případy“. Proto žádáme o vysvětlení a zpřesnění textu, případně vypuštění slov „v odůvodněných případech“. U stanovování ploch pro těžbu slovo „přípustné“ naznačuje, že jsou také plochy „nepřípustné“. Tento přístup je však v rozporu s výše citovanou povinností stanovenou § 15 odst. 1. Proto požadujeme slovo „přípustné“ vypustit. Ty plochy pro budoucí těžbu nerostů, kde je věcný důvod k prověření možnosti budoucího využití dnes známého ložiska nerostů nebo prognózního zdroje nerostů, je nutno označit v souladu s ustanovením § 36 odst. 1 stavebního zákona za „územní rezervu“.

2. V kapitole d) obsahující vymezení ploch a koridorů nadmístního významu je v odst. 26 jako kritérium pro vymezení ložisek nerostů nadmístního významu vzata plocha 20 ha. Toto kritérium však nemá žádnou vypovídací hodnotu o významu ložiska nerostu. V zásadě je nutno konstatovat že všechna dnes známá ložiska nerostů mají nadmístní význam – drobné těžby výhradně lokálního charakteru probíhají většinou bez geologického průzkumu, bez vymezení zásob ložiska a bez jeho evidence, obvykle jako přímá součást stavební činnosti. U ložisek určených pro průmyslovou těžbu jde vždy o objekty a činnosti přesahující svým významem území jedné obce. Tomuto faktu je nutno přizpůsobit vymezení ploch a koridorů nadmístního významu a doplnit plochy do kapitoly D5, odst. 38 a 39. V této souvislosti je nutno si uvědomit, že ložiska nerostů jsou nepřemístitelným přírodním zdrojem, který je v absolutní většině také neobnovitelný a pro dnešní i budoucí funkci společnosti nenahraditelný.
3. V odst. 38 je tabulka č.8 obsahující „Rozvojové plochy nadmístního významu pro těžbu nerostných surovin“. Je uvedena jediná lokalita (Rejta), což není v souladu s ustanovením § 15 horního zákona. Tabulku je nutno dopracovat podle územně analytických podkladů. Je nutno také vyjasnit podle čeho budou pro území s ložisky nerostů stanovovány „rozvojové plochy“ a podle čeho budou stanovovány „územní rezervy“ - z textu to není patrné. **Tato připomínka je zásadní.**
4. V odst. 39 je tabulka č. 9 obsahující „Územní rezervy pro plochy nadmístního významu pro těžbu nerostných surovin“. K tabulce vznášíme tyto připomínky:
- Řádek PT 10 je vymezen pro lokalitu Branná k těžbě rašeliny. Nenamítáme nic proti vymezení této lokality jako územní rezervy, ale upozorňujeme, že podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. c) horního zákona není rašelina nerost.
 - V tabulce nejsou uvedena zdaleka všechna ložiska nerostů, **která mají nadmístní význam, tj. známá a prognózovaná výhradní ložiska a také ta ložiska nevyhrazených nerostů, která podle své velikosti, okruhu zásobování vydobytým nerostem a vlivům těžby a dopravy nerostů mají nepochybně nadmístní souvislosti a nadmístní význam.** Tabulku je tedy nutno doplnit podle územně analytických podkladů. **Tato připomínka je zásadní.**
5. V odst. 40 jsou stanoveny úkoly územního plánování pro výše uvedené plochy nadmístního významu. K těmto úkolům vznášíme následující připomínky:
- Úkol ad a) „vymezení ve výkresové části ZÚR je potřeba považovat za mezní a nepřekročitelné a je nutné je upřesnit v navazujících ÚP, RP nebo správních řízeních podle konkrétních podmínek v daném území“ nelze akceptovat pro jeho rozpor s § 15 horního zákona vzhledem k tomu, že při vymezení území nebyly plochy nadmístního významu stanoveny v souladu s § 15 horního zákona a také v souladu s povahou a významem nepřemístitelných ložisek nerostů – byly stanoveny neúplně. Navíc měřítko používané v ZÚR není vhodné pro přesné vymezení ploch – proto nelze tyto plochy považovat za „mezní a nepřekročitelné“.
 - Úkol ad b) „preferovat využívání místních zdrojů nerostných surovin a upřesnit výše uvedené lokality v takovém rozsahu, aby byla zabezpečena logisticky dostupná dostatečná rezerva nerostných surovin potřebných pro rozvojové záměry na území Jihočeského kraje“ je obsahově zcela nejasný. Otázku zásobování nerosty nelze omezovat krajskou úrovní. Dále není jasné o jakou preferenci se jedná a jakými nástroji by měla být zajištěna.
 - Úkol ad c) „při upřesňování těchto ploch v navazujících ÚPD a správních řízeních je jejich přesný rozsah vždy nutné řešit s ohledem na ochranu přírody (zejména s

ohledem na hranice NP, CHKO, MCHÚ), ochranu povrchových a podzemních vod (CHOPAV, PHO vodních zdrojů), ochranu lesního a půdního fondu, s ohledem na krajinný ráz, s ohledem na kulturně historické hodnoty v území a na sociální soudržnost obyvatelstva“ je také nejasný, zejména s ohledem na ustanovení § 15 odst. 1 horního zákona („K včasnému zabezpečení ochrany nerostného bohatství jsou orgány územního plánování 6) a zpracovatelé územně plánovací dokumentace povinni při územně plánovací činnosti vycházet z podkladů o zjištěných a předpokládaných výhradních ložiskách poskytovaných jim ministerstvem životního prostředí České republiky; přitom postupují podle zvláštních předpisů 5) a jsou povinni navrhnout řešení, které je z hlediska ochrany a využití nerostného bohatství a dalších zákonem chráněných obecných zájmů nejvýhodnější.“).

- Úkol ad d) „na lokální úrovni je nutné vždy vyřešit také střety se stávající veřejnou technickou a dopravní infrastrukturou“, považujeme za problematický. Podle našeho názoru nelze při územním plánování řešit střety zájmů budoucí možné těžby nerostů s jinými zájmy. Tuto povinnost ukládá § 17 zákona č. 61/1988 Sb. báňskému podnikateli ve stadiu přípravy povolení k hornické činnosti. Navíc se střety zájmů v čase mění. Při územním plánování je nutné zjistit územní souvislosti a vytvářet předpoklady pro budoucí využití ložisek nerostů především tím, že příslušná území vymezí jako územní rezervu pro budoucí využití nerostů a nebude vytvářet překážky (střety) vedoucí k jejímu zamezení. Není potřebné střety při územním plánování řešit, ale je potřebné při územním plánování zamezovat jejich vzniku.
- Úkol ad e) „po ukončení těžby je vždy nutné rekultivovat plochy s možností následného sportovně rekreačního využití v souladu se zájmy ochrany přírody a krajiny (pouze tam kde je to vhodné např. plochy po těžbě šterkopísku)“ je nutno upravit s ohledem na skutečnost, že u existujících těžeb již bylo o způsobu sanace a rekultivace území dotčeného těžbou pravomocně rozhodnuto. Územní plán nemůže platná rozhodnutí změnit. Navíc text připouští jenom omezené využití území pro těžbu pro „sportovně rekreační využití“, což nemusí být všude možné, nebo vhodné. Tento způsob využití např. nelze připustit při těžbě šterkopísku v CHOPAV, kde právní předpis připouští těžbu pouze s podmínkou následného vodohospodářského využití. Stejně bude problematické dosáhnout sportovně rekreačního využití tam, kde těžba bude probíhat v územích ochrany přírody a bude zájem území navrátit prioritně opět ochraně přírody.

Tyto připomínky jsou zásadní.

6. K odst. 70, bod a.i) – zásada „v nejceněnějších územích přírody (I. a II. zóny NP a CHKO, maloplošná zvláště chráněná území, biocentra) bude převládat environmentální pilíř udržitelného rozvoje“ je v rozporu s § 15 horního zákona. S ohledem na zákonné vymezení ochrany lze tuto zásadu akceptovat pro Národní parky a I. zóny CHKO. U ostatních území ochrany přírody je nutné věc posuzovat konkrétně pro jednotlivá území. V žádném případě však nelze souhlasit s „biocentry“, které jsou prvkem ÚSES, protože tvorba ÚSES (přemístitelné a obnovitelné prvky ochrany přírody a krajiny) není důvodem pro blokování těžby nepřemístitelných ložisek nerostů. Stejná připomínka platí i pro bod b.i). **Tato připomínka je zásadní.**
7. K odst. 70, bod b.vi) – zásada „upřesnit vymezení území pro těžbu nerostných surovin s ohledem na podmínky ochrany přírody a krajiny a pozemkovou držbu v dané lokalitě“ je obsahově nejasná. Co se rozumí textem „s ohledem na podmínky ochrany přírody a krajiny“? Pokud to má znamenat, že tam, kde byly zjištěny zájmy ochrany přírody nelze vymezovat území pro těžbu nerostů, tak tento přístup je v rozporu s § 15

horního zákona. Text je tedy nutno vyjasnit a přeformulovat. Dále není jasné, co se rozumí textem „s ohledem na ... pozemkovou držbu v dané lokalitě“. Také zde je nutno věc vyjasnit a text formulovat tak, aby nebyl v rozporu s § 15 horního zákona.

8. K odst. 72 a 73 – zásady pro stanovení ÚSES a vymezení ÚSES jsou v rozporu s § 15 horního zákona. V uvedené věci proběhla trojstranná jednání mezi ČBÚ, MŽP a MPO a pro vztah ÚSES a ložisek nerostů byly dohodnuty tyto zásady:

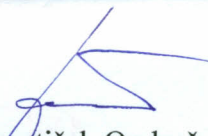
- Prvky ÚSES budou přednostně stanovovány mimo ložiska nerostů.
- Pokud bude výjimečně nutno stanovit ÚSES tak, aby se dotknul ložiska nerostů, bude v ZÚR jasně uvedena zásada, že stanovení ÚSES není překážkou budoucího využití ložiska nerostů za podmínek provedení sanací a rekultivací v rozsahu a způsobem umožňujícím obnovit funkčnost ÚSES.

Tyto zásady je nutno doplnit a návrh ÚSES (bod 68, tab. 22) podle nich upravit. **Tato připomínka je zásadní.**

9. K odst. 74 bod b.vi) – viz připomínka č. 7 k odst. č. 70.

10. K odst. 87 – nelze souhlasit s tím, aby veškeré plochy a koridory ÚSES ZÚR vymezil jako plochy a koridory veřejně prospěšných opatření, pokud nebude jasně vymezeno, že jejich případná kolize s ložisky nerostů není důvodem k nepovolení a neprovedení těžby ložisek nerostů jako nepřemístitelných přírodních zdrojů. V této souvislosti upozorňujeme na čl. 7 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, která zakládá povinnost zajišťovat jejich ochranu a šetrné využití. **Tato připomínka je zásadní.**

S pozdravem

Ing. František Ondruš
ředitel odboru dobývání nerudných surovin
a nakládání s výbušninami